

[A. G. Normann.]

f. eks. en lov om skat på ekstraordinært store fortjenester ved salg af jord.

Grunden til, at jeg nævner denne udtalelse nu, er den, at jeg synes, det vil være meget interessant at få at vide, om denne udtalelse dækkes af det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensens parti, og da intet menneske jo kan tænke sig, at de 2 oppositionspartier kan få flertal alene efter valget, og da man naturligvis også hos venstre og de konservative må vide, at man ikke hos de nuværende regeringspartier kan få hjælp til en politik som den, det ærede medlem her har spået og givet meddelelse om, kan jeg egentlig kun tage denne oplysning som et vink om, at oppositionspartierne ikke regner med under nogen form at deltage i et nærmere samarbejde, endsige et regeringssamarbejde, med andre partier efter valget. Hvis dette er rigtigt, ja, så begrænser det måske de samarbejdsmuligheder, som de forskellige partier har.

Der har jo under debatten i dag, også efter at jeg havde ordet i formiddags, været fremsat en række udtalelser om det radikale venstres stilling til det indgåede militærforlig. Nu er det altid en tvivlsom sag at ville undersøge andres hjerte og nyrer. Det sker jo imidlertid daglig i det høje folketing, at medlemmerne stemmer ens om et forslag, men med forskellig motivering. Det afgørende synes jeg må være, om man tager et medansvar for den pågældende lov, eller man går imod den. Nogle medlemmer syntes — og har givet udtryk derfor — at forsvarets rammer blev for snævre ved den nye ordning, men kom alligevel os andre i møde, så der kunne blive et forlig ud af det. Andre syntes, at rammerne blev vide nok; til de sidste hører jeg og for øvrigt også mange medlemmer af venstre. Jeg var i øvrigt enig med vistnok alle medlemmer af folketinget om, at den gamle ordning efterhånden var helt urimelig, set ud fra ethvert synspunkt, og så måtte der tages et ansvar for noget nyt, hvis vi skulle af med den. Jeg må så tilføje, at jeg ifølge min indstil-

ling, som alle kender, glæder mig over, at vi har fået en ordning uden nogen form for atomvåben og fremmede tropper. Jeg var også glad for, at vi har fået godkendt, at tjenestetiden må nedsættes; alt dette var efter min mening rigelig motivering for at stemme for loven, og andre udlægninger af motiverne er hverken partifæller eller modstandere bemyndiget til at give udtryk for. Således er min stilling. Mit parti har i den omtalte landsmødeudtalelse givet udtryk for sin stilling til spørgsmålet, en udtalelse, der ganske dækker min opfattelse, en udtalelse, som er blevet vedtaget ganske enstemmigt, og som alle i øvrigt gør klogt i at tage til efterretning.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen uddrog uden videre den konklusion af, hvad jeg havde sagt i formiddags om dette spørgsmål, at det radikale venstre ville stemme sammen med „os andre“, sådan tror jeg det ærede medlem udtrykte sig, sammen med de øvrige partier, i fremtiden i konsekvens af det indgåede militærforlig. Nu er det jo ikke anderledes, end at vi altid gerne vil arbejde sammen med det ærede medlems parti; men jeg vil alligevel sige, at jeg tror ikke, det ærede medlem skal opfatte det således, at han har fået et tilsagn om, at han ligefrem kan tælle vore stemmer med på forhånd i fremtidige afgørelser vedrørende forsvaret. Det, jeg sagde i min tale i formiddags, var nemlig det modsatte af det ærede medlems udlægning. Jeg sagde: vi er ikke dermed kommet til at se ens f. eks. på beskyttelsespolitikken eller på forsvarspolitikken; ej heller har vi forpligtet os til en ensartet stillingtagen, når problemerne på disse områder fremtidig melder sig. Men det er formentlig en selvfølge.

Så har jeg en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Poul Møller, idet jeg lagde mærke til, at det ærede medlem i sin omtale af sygeforsikringslovens bestemmelser om fortsættelseskassernes formuer drog en sammenligning, som jeg ikke synes det var rimeligt at drage, nemlig en sam-